

پیش بینی فرسودگی شغلی بر اساس رضایت از زندگی و اشتیاق شغلی در کارکنان بنیاد شهید و امور ایثارگران

سلمان زارعی

استادیار مشاوره، گروه روانشناسی، مرکز آموزش عالی نورآباد، دانشگاه لرستان

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش بینی فرسودگی شغلی بر اساس رضایت از زندگی و اشتیاق شغلی در بین کارکنان بنیاد شهید و امور ایثارگران شهر انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. از جامعه آماری پژوهش که در سال ۱۳۹۶ در این مشغول به کار بودند تعداد ۲۴۲ نفر به روش نمونه گیری در دسترس و با استفاده از جدول نمونه گیری مورگان انتخاب شدند و با استفاده از سیاهه فرسودگی شغلی مسلس (MBI)، مقیاس رضایت از زندگی داینر (SWLS) و مقیاس اشتیاق شغلی (UWES) مورد آزمون قرار گرفتند. داده ها با استفاده از همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره به شیوه همزمان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین رضایت از زندگی و اشتیاق شغلی با فرسودگی شغلی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($P < 0/01$). همچنین، نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که متغیرهای رضایت از زندگی و اشتیاق شغلی قادر به پیش بینی فرسودگی شغلی هستند و ۳۱ درصد از واریانس فرسودگی شغلی را در بین کارکنان پیش بینی می کنند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که تلاش در جهت افزایش سطح رضایت از زندگی و اشتیاق شغلی کارکنان می تواند کاهش فرسودگی را به دنبال داشته باشد.

واژگان کلیدی: فرسودگی شغلی، رضایت از زندگی، اشتیاق شغلی.